

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-02901
Otsuse kuupäev 29.05.2026
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja Baltic Parking OÜ (14979179)

Tarbija nõue Leppetrahvi tühistamine

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse (TKS § 60 lg 2).

Asjaolud:

Tarbija parkis 13.02.2026 Punane tn 16b ja 16c Idakeskuse parklas, kus parkimise aja alguse fikseerimisel parkimiskioskis on lubatud 2h tasuta parkimist.

Tarbija sai aru, et ta pargib parkimistsoonis BP16 ning registreeris parkimise Punane 16 majas asuvas parkimisautomaadis.

Selgus, et tegelikult parkis tarbija alal BP11 ja parkimine tulnuks registreerida teise maja automaadi kaudu.

Kaupleja koostas tarbijale leppetrahvi parkimislepingu tingimuste rikkumise eest summas 50 eurot.

Tarbija vaidlustas trahvi, kaupleja nõustus trahvisummat vähendama 25 eurole. Tarbija soovib trahvi täielikku tühistamist põhjendusel, et ta ei soovinud hoiduda parkimise registreerimisest, vaid sooritas toimingu esimeses nähtavas ja kättesaadavas kohas. Puudus igasugune teave, et kusagil lähiümbruskonnas on olemas veel üks parkimiskiosk.

Tarbija leiab, et parkimisala märgistus on kujundatud viisil, mis tekitab autojuhtides segadust ega ole piisavalt selge ja üheselt mõistetav. Tavapärane ja mõistlik praktika on, et hoone ees asuva parkla registreerimine toimub sama hoone automaadis, mitte teises, kaugemal asuvas hoones. Tarbija peab äärmiselt eksitavaks olukorda, kus parkla asub ühe hoone ees, kuid selle registreerimine tuleb teha teises hoones.

Tarbija hinnangul olid tingimused ise puudulikud, kuna need ei määratlenud kohustusliku parkimiskioski asukohta. Registreerimine "vales kioskis" oli tingitud süsteemi segasusest ja parkimisala ebaselgest märgistusest, mitte tarbija hooletusest. Tarbija ei pea kandma riisikot olukorras, kus kaupleja on loonud ebaühtse ja segadust tekitava parkimiskorralduse, kus juhised õige kioski leidmiseks puuduvad.

Kaupleja seisukoht:

Leppetrahvi väljastamine oli õigustatud, kuivõrd leppetrahvi nõuete eeldused on täidetud. Sõiduki kontrollimise hetkel ei olnud tarbija parkimistasu maksnud ega parkimisaja algust fikseerinud parkimiskioskis.

Tarbija rikkus lepingut, jättes täitmata lepingu sõlmimise tingimused – edastada pargitud sõiduki registreerimisnumbri. Tarbija on lepingut rikkunud, teatades kauplejale ebaõige numbri ja seetõttu määras kaupleja leppetrahvi.

Parkimisala sissesõidu kõrval on paigaldatud liiklusmärk, mis selgelt näitab, et sõiduk siseneb BP 11 parkimisalale. Tarbija väidab oma avalduses, et ta on aastaid samas asutuses käinud ning alati registreerinud parkimise samas majas asuvas parkimisautomaadis. Seega võib eeldada, et teave tsooni kohta oli tarbijale teada

Tarbija väidab, et ta registreeris parkimise kohe pärast sõiduki parkimist lähimas võimalikus parkimiskioskis. See asjaolu iseenesest ei muuda parkimist nõuetekohaseks, kuna tarbija poolt kasutatud parkimiskiosk kuulus parkimistsooni BP16, samal ajal kui sõiduk oli pargitud parkimistsooni BP11. Parkimisruumi jagamine eri tsoonideks, millel kehtivad erinevad parkimistingimused ja tasumisviisid, on tavapärane ja laialt levinud praktika. 4. Samuti on väär tarbija väide, et parkimistingimustes ega liiklusmärkidel ei ole märgitud, et konkreetse tsooni, s.o BP11, puhul tuleb parkimine registreerida kindlas hoones asuvas kioskis. BP11 tsooni suhtes kehtivates parkimistingimustes on vastavate parkimiskioskite asukohad selgelt välja toodud.

Kaupleja juhib tähelepanu, et ärihoone sissepääsu juures on paigaldatud teavitust, millest nähtub üheselt, et hoones asub BP11 parkimistsooni teenindav parkimiskiosk. Lisaks on ka parkimiskioskid ise selgelt tähistatud viitega sellele, millise parkimistsooni teenindamiseks need on ette nähtud.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijavaidluste komisjon, tutvunud asja materjalidega, leiab, et tarbija avaldus ei kuulu rahuldamisele.

Poolte vahel ei ole vaidlust selles, et tarbija parkis 13.02.2026 talle kuuluva sõiduki Tallinnas Punane 16B ja 16C juures asuval parkimisalal ning registreeris parkimise parkimiskioskis. Samuti ei ole vaidlust selles, et kaupleja määras tarbijale 50 euro suuruse leppetrahvi põhjendusega, et sõiduk oli pargitud tsoonis BP11, kuid parkimine registreeriti tsooni BP16 teenindavas parkimiskioskis.

Tarbija leiab, et parkimisalade tähistus oli eksitav ja vastuoluline. Tarbija hinnangul puudus selge teave selle kohta, et kõrvuti paiknevatel parkimiskohtadel kehtivad erinevad parkimistsoonid ning et parkimine tuleb registreerida kindlas tsoonile vastavas kioskis. Tarbija rõhutab, et registreeris parkimise lähimas nähtavas kioskis ning tegutses heas usus. Lisaks leiab tarbija, et parkimistingimused olid ebaselged ning neid tuleb tõlgendada tarbija kasuks.

Kaupleja vaidleb nõudele vastu ning selgitab, et tarbija parkis sõiduki BP11 tsooni, kuid registreeris parkimise BP16 tsooni kioskis. Kaupleja hinnangul oli parkimisalade piir kohapeal selgelt tähistatud ning tähelepanelik juht pidi mõistma, et BP16 tsoon asub märgistuse vasakul küljel ning BP11 tsoon paremal küljel. Kaupleja viitab parkimislepingu tingimustele, mille kohaselt tuleb tasuta parkimise kasutamiseks fikseerida parkimise algus vastava tsooni parkimiskioskis.

Komisjon selgitab, et poolte vahel sõlmiti parkimiskoha kasutamise leping, millele kohalduvad võlaõigusseaduse üürilepingu sätted. Riigikohus on leidnud, et tasulisel parkimisalal parkimiskoha kasutamiseks sõlmitud leping vastab üürilepingu tunnustele VÕS § 271 mõttes (RKTKo 26.01.2017 nr 3-2-1-80-16, p 19; RKTKo nr 3-2-1-82-16, p 22). Kuna kaupleva tugineb parkimislepingu tüüptingimustele, tuli komisjonil kontrollida ex officio, kas tüüptingimused said lepingu osaks ning kas need on kehtivad. Kui pooled vaidlevad tüüptingimuste kohaldamise üle, tuleb tüüptingimuste kehtivust hinnata ka juhul, kui pooled ise sellele sõnaselgelt ei tugine.

VÕS § 37 lg 1 kohaselt saavad tüüptingimused lepingu osaks mh juhul, kui lepingu sõlmimise viisist tulenevalt võis teine lepingupool nende olemasolu mõistlikult eeldada ning tal oli võimalus nende sisust teada saada. Komisjon märgib, et parkimislepingu tingimused olid parkimisalal avalikult välja pandud infotahvliel ning tarbijal oli võimalik nendega enne parkimist tutvuda. Parkimislepingu tingimustes oli muu hulgas märgitud, et tasuta parkimise kasutamiseks tuleb parkimise algus fikseerida parkimiskioskis. Samuti sisaldasid infotahvlid konkreetse tsooni tähist BP11 või BP16.

Komisjon ei tuvastanud asjaolusid, millest võiks järeldada, et parkimislepingu tingimused oleksid VÕS § 42 mõttes tühi või tarbijat ebamõistlikult kahjustavad. Tingimus, mille kohaselt tuleb tasuta parkimise kasutamiseks registreerida parkimine vastava tsooni kioskis, ei ole iseenesest ebamõistlik ega tavapäratu. Menetluses esitatud fotodest ja tõenditest nähtub, et parkimisalade BP11 ja BP16 piir oli kohapeal tähistatud liiklusmärkidega. Kaupleja esitatud fotodel on näha, et BP16 tsooni algust tähistas liiklusmärk „ALA P BP16“ ning lisatahvel noolega näitas tsooni kehtivusala suunda. Samuti oli samas kohas märgitud BP11 tsooni lõpp. Komisjon nõustub kaupleva selles, et tähelepanelik ja mõistlik parkija pidi sellest tähistusest aru saama.

Samuti nähtub tõenditest, et BP11 tsooni teenindav parkimiskiosk oli eraldi tähistatud ning infotahvliel oli märgitud, millist tsooni konkreetne kiosk teenindab. Seetõttu ei saa komisjon nõustuda tarbija väitega, et puudus igasugune teave erinevate tsoonide või kioskite kohta. Komisjon arvestab siiski tarbija selgitust, et ta registreeris parkimise ning ei soovinud parkimistasu vältida. Menetluses ei ole vaidlust selle üle, et tarbija sisestas sõiduki numbri BP16 tsooni kioskisse. See asjaolu ei muuda aga parkimist nõuetekohaseks olukorras, kus sõiduk oli pargitud teise tsooni. Parkimise registreerimine vales tsoonis ei ole võrdsustatav nõuetekohase parkimise registreerimisega.

Komisjon ei nõustu tarbija väitega, et tegemist oli niivõrd eksitava või arusaamatu süsteemiga,

mille puhul peaks parkimislepingu tingimused lugema VÕS § 37 lg 3 alusel lepingu osaks mittesaanuks. Ehkki parkimisalade paiknemine võib tarbijale tunduda ebaloogiline, ei tähenda see automaatselt, et parkimistingimused oleksid olnud objektiivselt arusaamatud või eksitavad. Esitatud tõendite kohaselt olid tsoonide tähistused ja tingimused kohapeal nähtavad ning mõistlikult tähelepanelikul juhul oli võimalik nendest aru saada.

Komisjon leiab eeltoodust tulenevalt, et tarbija rikkus parkimislepingu tingimusi, registreerides parkimise vales tsoonis. Kauplejal oli seetõttu õigus leppetrahvi nõuda ning tarbija nõue leppetrahvi tühistamiseks ei ole põhjendatud.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/